Lluís Benejam

4 MOVIMENTS

per a
Orquestra de Corda

clivis
PUBLICACIONS
E282

Les particel·les d'orquestra estan disponibles en règim de lloguer. Contacti amb l'editorial.

Las particellas de orquesta están disponibles en régimen de alquiler. Contacte con el editor.

The parts of orchestra are available in rent regime. Contact the publishing company.

Ref. E282

ISMN: 979-03502-0532-3
ISMN: 979-03502-0533-0 Ed. digital

Primera edició: Maig 2011

Edita: CLIVIS Publicacions
Milà i Fontanals, 14, 3r. 9a. - Tel. (34) 934 588 989
08012 Barcelona (U.E.) - clivis@clivis.cat

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, tret d'excepcions previstes per la llei. Adreci's a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessita fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra.

Cualquier forma de reproducción, distribución, comunicación pública o transformación de esta obra solo puede ser realizada con la autorización de sus titulares, salvo excepción prevista por la ley. Diríjase a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necesita fotocopiar o escanear algún fragmento de esta obra.

Any form of reproduction, distribution, public communication or transformation of this work can only be done with the permission of their owners, except where exempted by law. Go to CEDRO (Centro Español reprographic rights, www.cedro.org) if you need to scan or photocopy any portion of this work.

BR A O ’

Les cinc obres que Lluís Benejam va compondre per a orquestra de corda són la *Suite*, el *Poema*, el *Concerto grosso*, el *Baile* i aquests *Quatre moviments*. Malgrat que Benejam no va començar a escriure música regularment fins als 36 anys, la seva experiència com a violinista ja destacaba. No solament havia format part de diverses orquestres, i era professor de violí, sinó que també havia treballat intensament amb formacions de cambra, especialment amb quartets de corda. El coneixement que té Benejam dels instruments de corda és evident per qui escolta la seva música, però sobretot per qui la toca: el tractament de cadascun dels instruments és totalment idiomàtic, n’explota els recursos sense forçar i aconsegueix un equilibri entre ells que en denoten un coneixement profund.

Aquestes característiques són presents als ***Quatre moviments per a quartet de corda***, una obra plena de gràcia i, alhora, d’intensitat. El primer moviment és un treball de miniatures a partir del material temàtic i rítmic dels dos primers compassos, amb tocs impressionistes i domini de la melodia acompanyada sobre els detalls de contrapunt. El segon moviment, una mena de *barcarola* plàcida i suau, presenta una escriptura més vertical amb protagonisme absolut de la melodia dels violins. L’***Scherzo***, juganer i simpàtic, posa a prova el ritme i el bon humor de l’orquestra amb una part central a ritme de *mazurca* i un constant joc de detalls que van saltant d’un faristol a l’altre. El darrer moviment és més especulatiu: el cromatisme hi és present, els silencis tenen un paper important, i la textura orquestral passa per un moment de gran intensitat, amb fragments de *tutti* a unisò i d’altres de gran riquesa contrapuntística amb un final brillant.

David Puertas Esteve

U R A T O ’

Va neixer a Barcelona el 1914. Estudià al Conservatori del Gran Teatre del Liceu d’aquesta ciutat. Recordà sempre amb afecte i reconeixement els ensenyaments dels mestres Antoni Bosom, Josep Barberà i Joan Lamote de Grignon, i d’una manera molt especial, del P. Antoni Massana, amb qui estudià harmonia i composició.

Formà part com a violinista i violista de diversos conjunts simfònics i de cambra. L’any 1953 guanyà el Premi de Música Ciutat de Barcelona amb l’obra per a orquestra de corda *Poema.*

El 1954 va traslladar-se a l’Equador per a fundar l’Orquestra Simfònica Nacional d’aquell país. Hi residí durant cinc anys i fou el concertino i sotsdirector d’aquesta formació orquestral. L’any 1959 es traslladà als Estats Units i actuà com a músic de l’Orquestra de la ciutat de Birmingham (estat d’Alabama) i com a professor de composició i de instrumentació del Birmingham Southern College, on va cursar el doctorat.

Morí a aquesta ciutat el 28 de març de 1968.

La música de Lluís Benejam flueix d’un esperit obert, vitalista, permeable a influències diverses. Hi trobem reminiscències modals, de l’impressionisme i del jazz, incorporades per una manera personal d’entendre la música. Aquesta és formalment clara i amb temes ben perfilats, amb seccions rítmicament contrastades, melodies de conformació natural, sovint d’un caire narratiu, i una harmonia que evoluciona des d’una concepció jazzístico-impressionista cap a acords poliintervàlics generats pel procediment de notes afegides i substitucions.

La seva obra és el producte d’un músic d’ofici. Escriu per als seus conjunts de corda, els quals predominen entre la música de cambra. D’entre els instruments de vent els estan dedicades obres –de cambra i d’orquestra- a l’oboè, a la trompeta i al saxòfon.

El període final de vuit anys que viu a Birmingham (EUA) li ofereix unes possibilitats immillorables que aprofita per realitzar la major part de la seva obra orquestral.

La Universitat de Montevallo (Estat d’Alabama) li ha dedicat la biblioteca, que ara duu el seu nom, com a reconeixement per la seva tasca artística. Allà han quedat dipositats tots els seus manuscrits.

Tota la seva obra està editada a Clivis Publicacions.

The work

The five works that Lluís Benejam composed for string orchestra are as follows: his *Suite*, *Poem*, *Concerto grosso, Dance* and these *Four movements*. Although Benejam did not begin to write music with any regularity until the age of 36, his experience as violinist had already got him noticed. Not only had he played in several orchestras and was a violin teacher, but he had also worked intensively with chamber formations, in particular string quartets. Benejam's familiarity with string instruments is evident to all those who listen to his music and, above all, to those who play it: the treatment of each member of this family is completely idiomatic, harnesses their respective resources without forcing them and achieves a balance indicative of a deep understanding.

These characteristics are present in the ***Four movements for string quartet***, a piece full of both grace and intensity. The first movement is a work of miniatures based on the thematic and rhythmic material of the first two bars, with Impressionistic touches and the prioritisation of the accompanying melody over the contrapuntal details. The second movement, a kind of calm, placid *barcarole* presents a more vertical score with absolute prominence of the melody of the violins. The playful, easy-going ***Scherzo*** puts the pace and good humour of the orchestra to the test with the introduction of a mazurka lead and the game of musical chase jumping from one music stand to the next. The final movement is more speculative: with the presence of chromaticism, the important role given to silences, and the momentary intensity in orchestral texture, with sections of tutti in unison and others of great contrapuntal wealth, and a brillia -ìo ogiand Td(Su1ina8□□526Sui □□Daing

Quatre Moviments per a Orquestra de Corda

Lluís Benejam

I

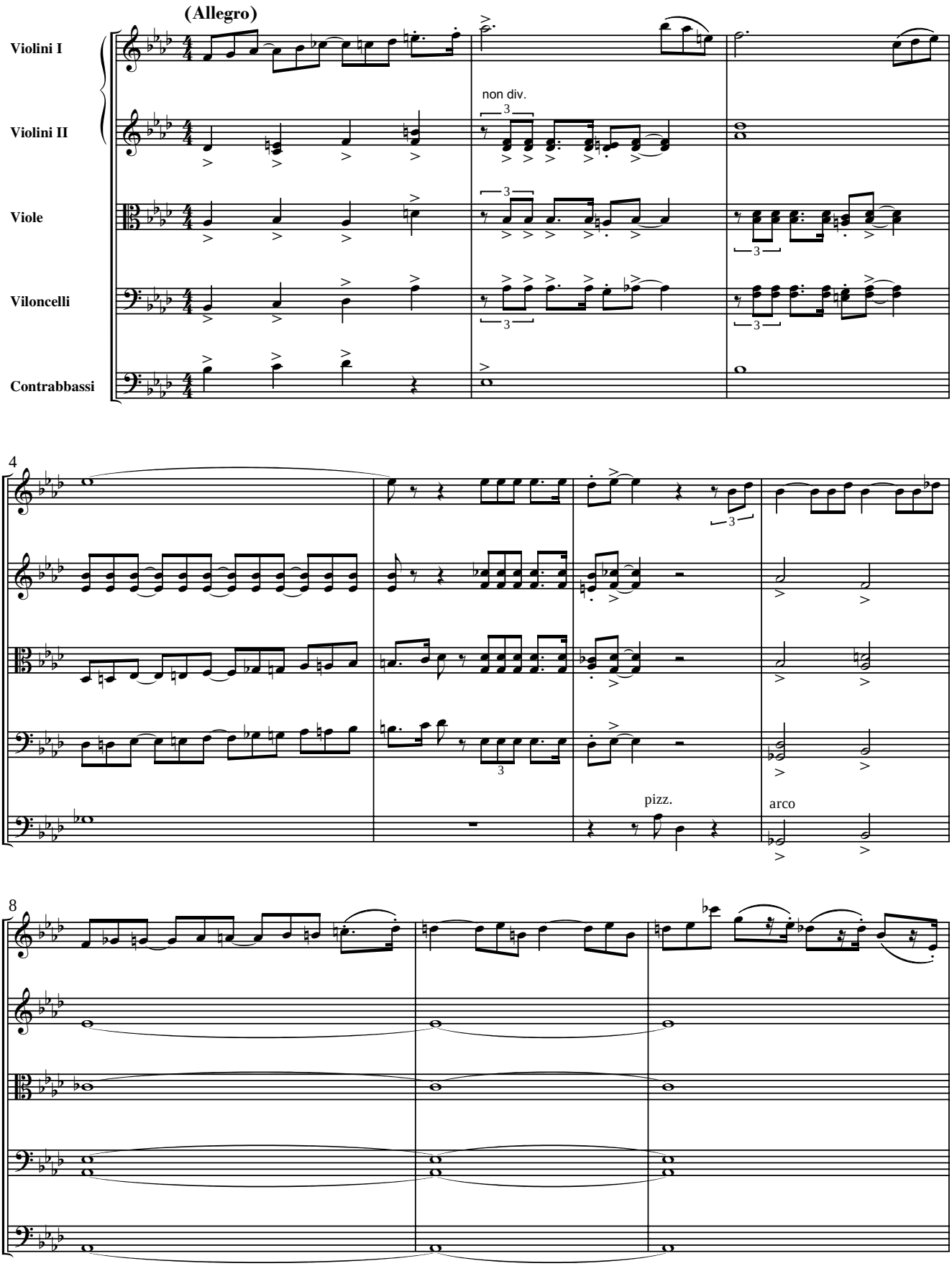

© 2011 by Hereus de Lluís Benejam i Agell. Barcelona. Tots els drets reservats per a tot el món a CLIVIS Publicacions, Barcelona (Spain).

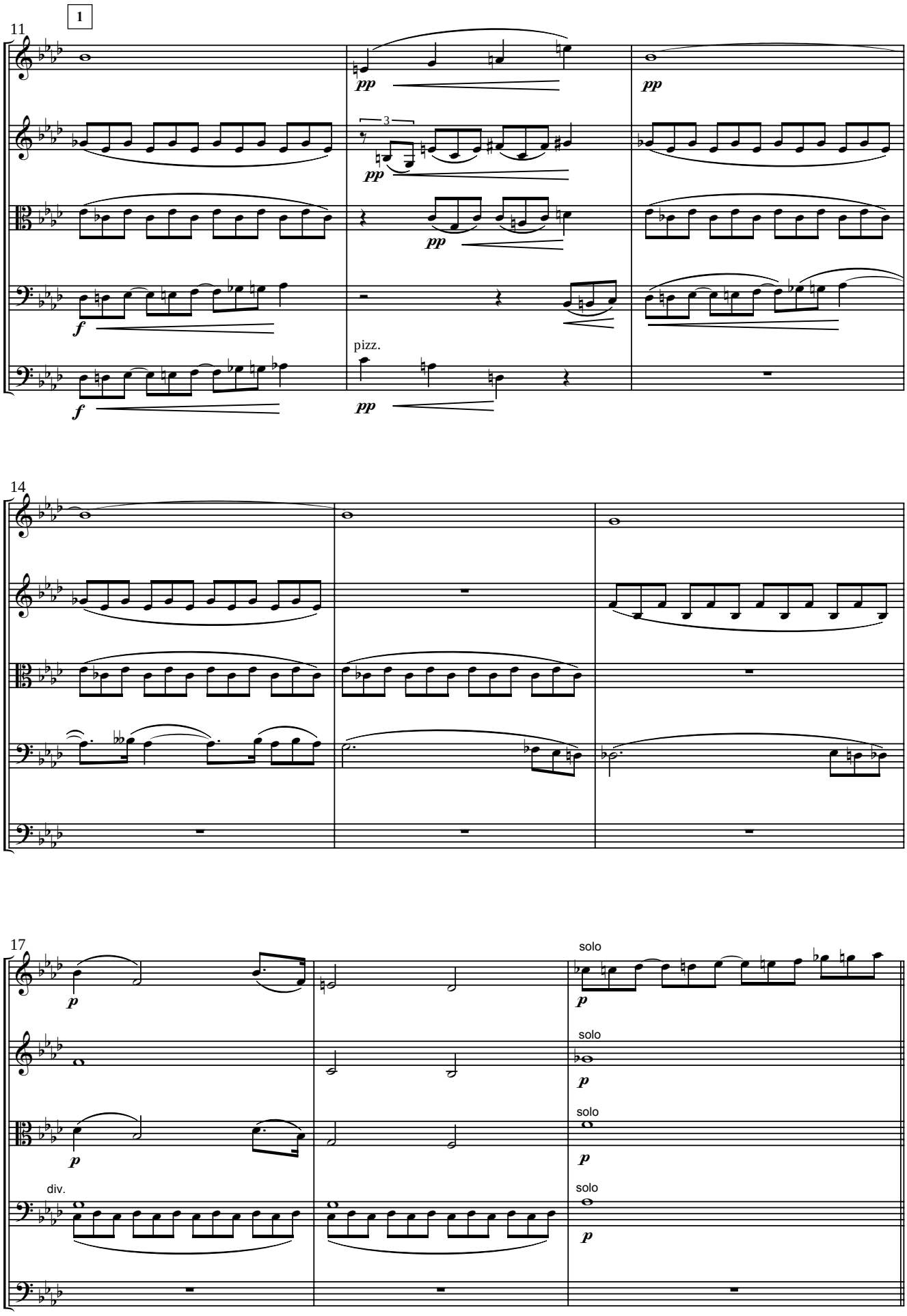
1
11
pp
pp
3
pp
pp
f
pizz.
pp
f
14
17
p
solo
p
solo
p
solo
p
div.
solo
p

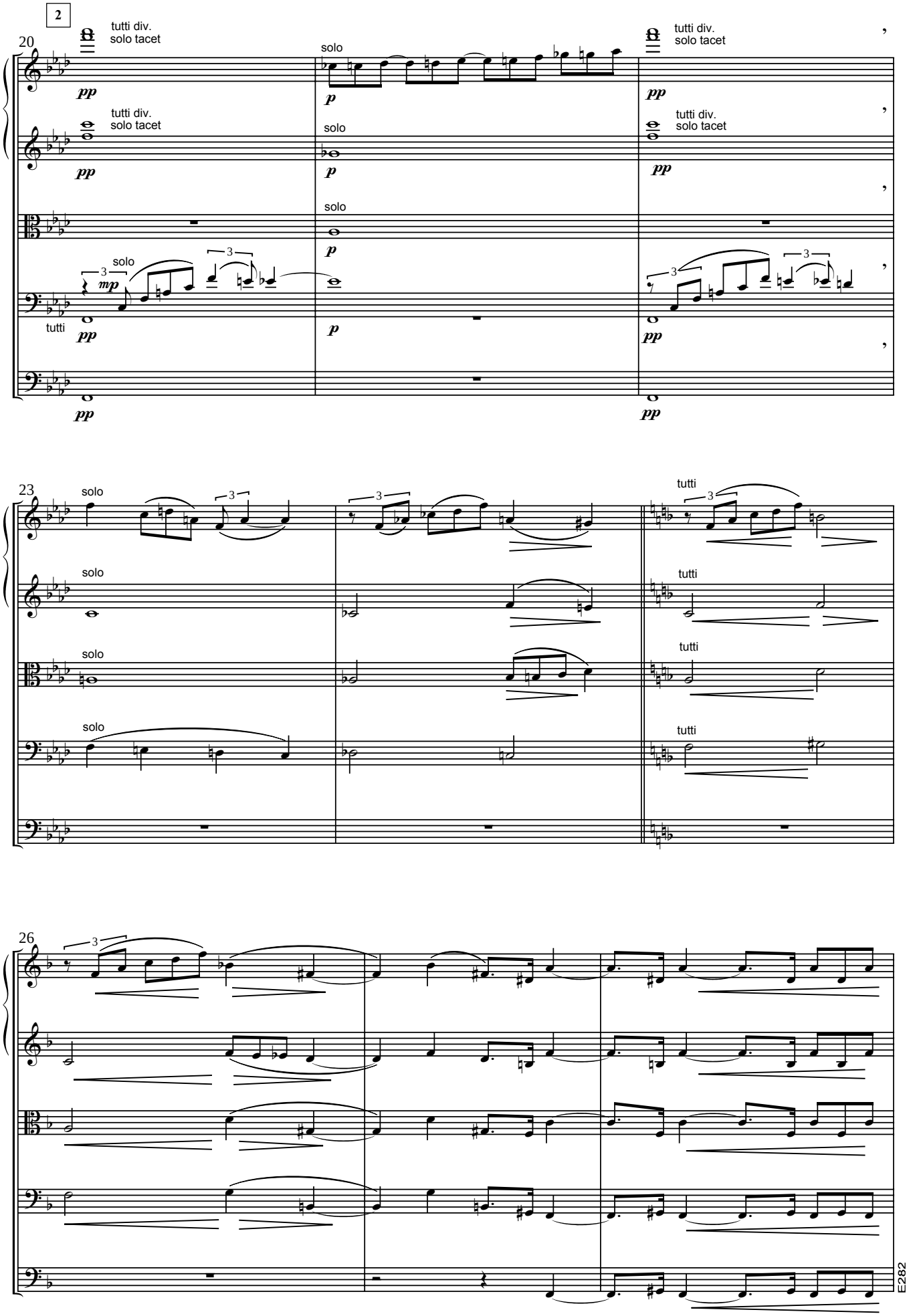
2
20
tutti div.
solo tacet
solo
tutti
23
26
E282

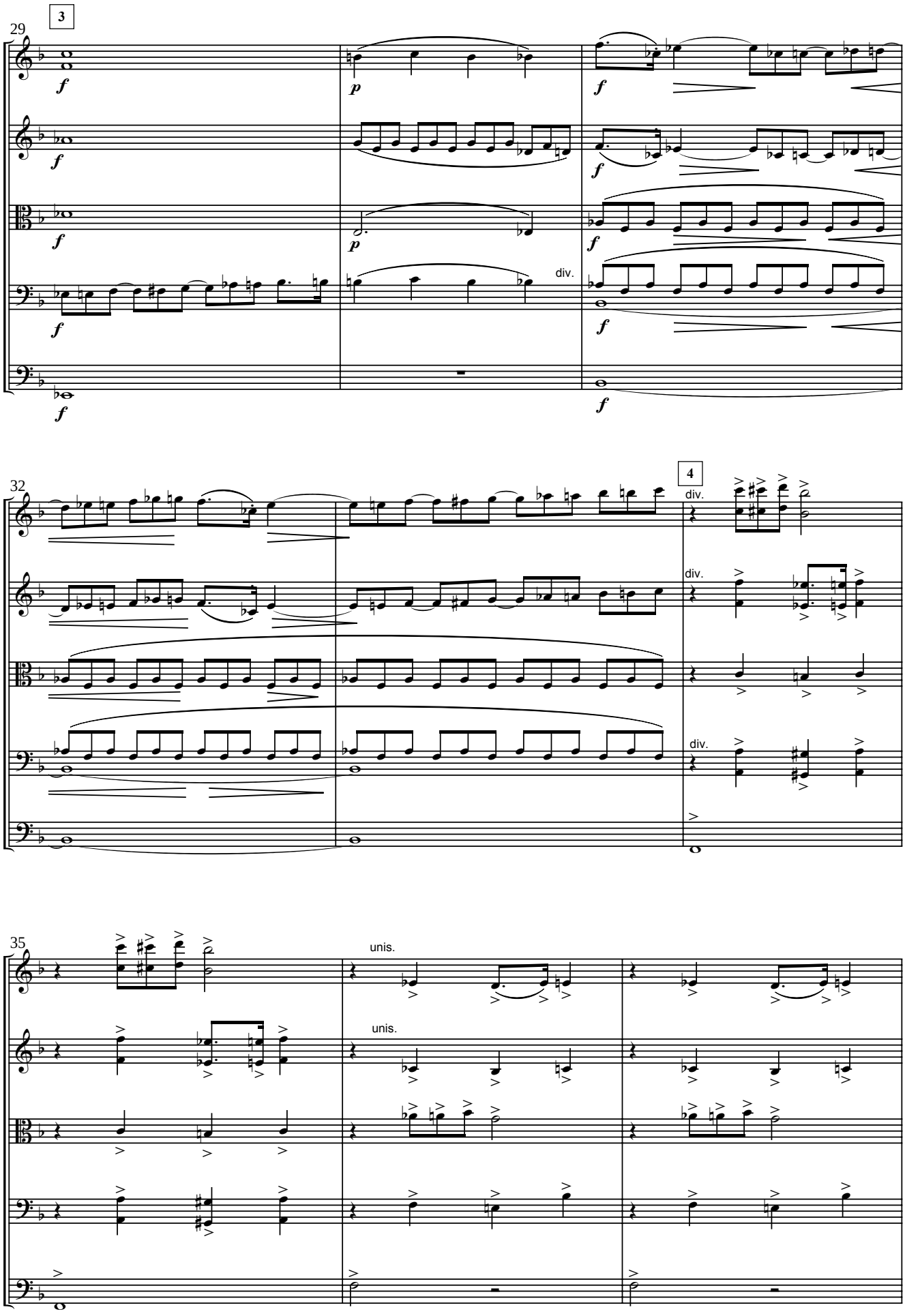
3
29
f
p
f
div.
4
32
div.
35
unis.
unis.

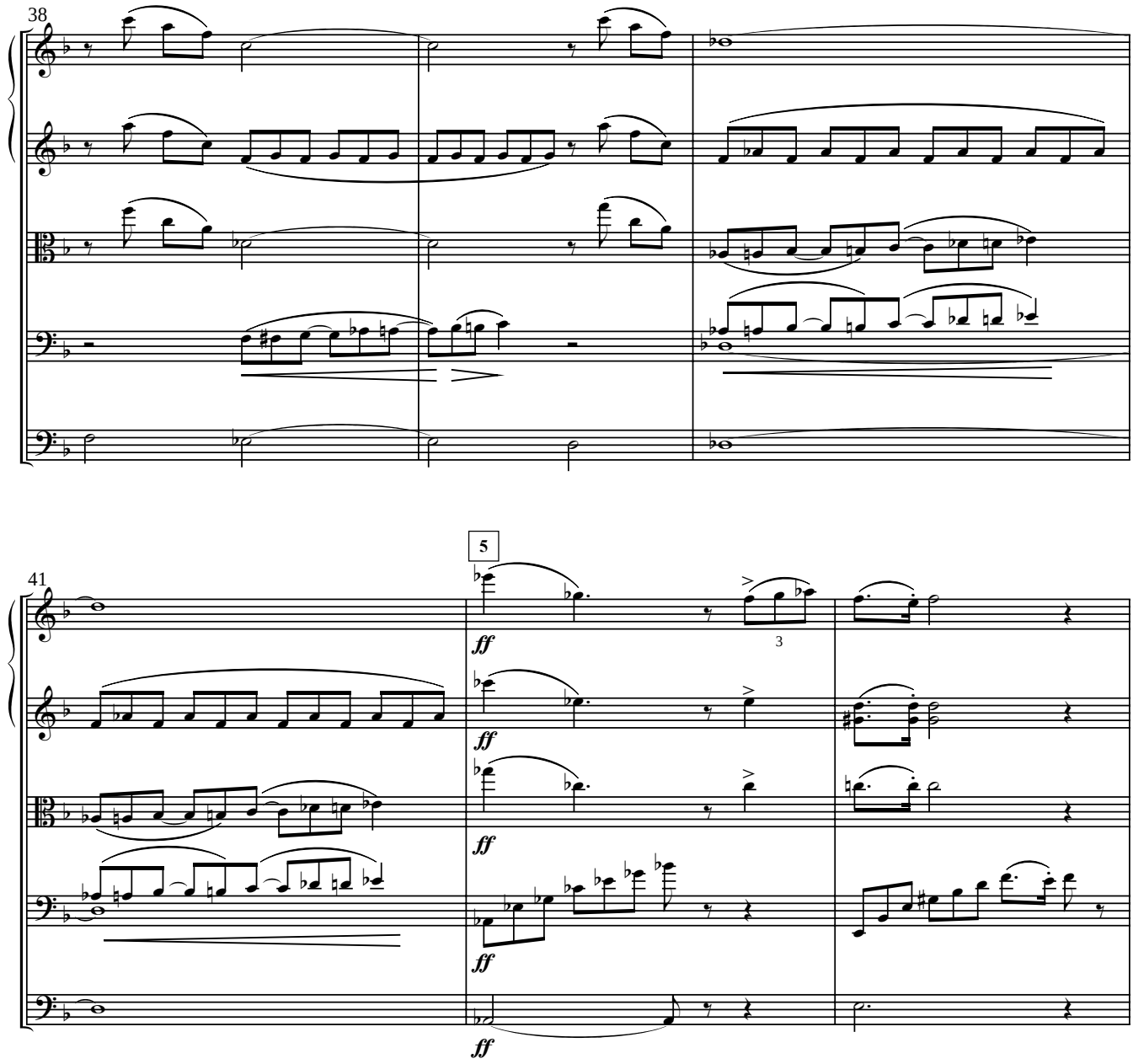
38
41
5
ff
3

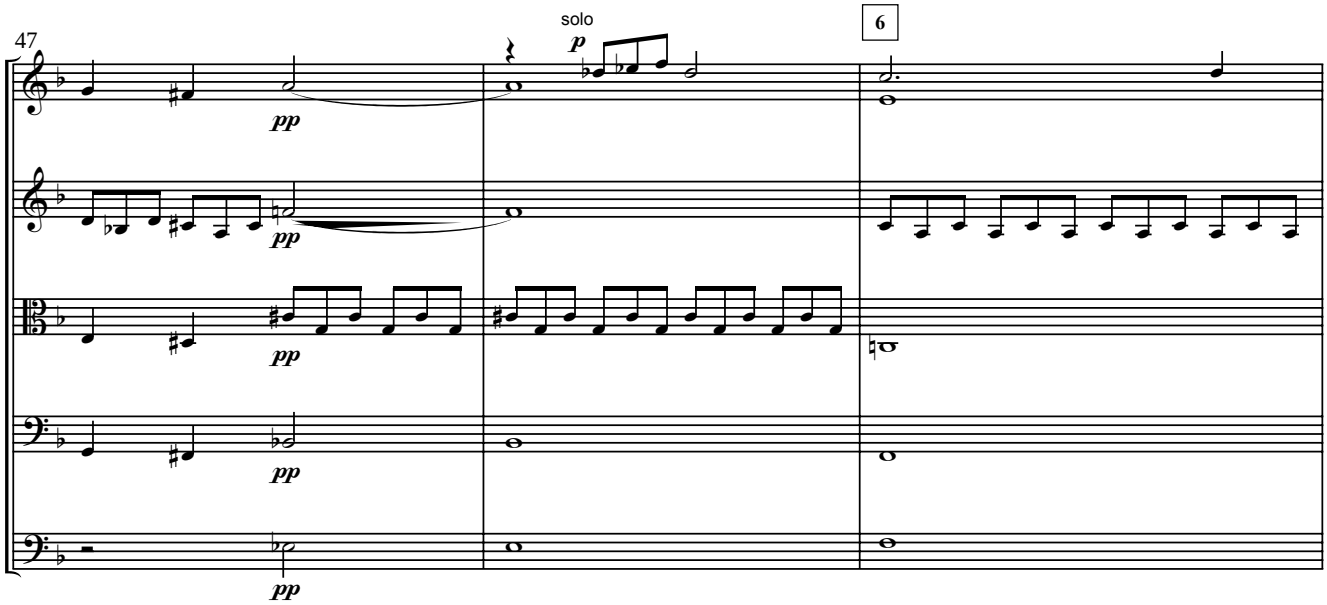
47
solo
p
6
pp
pp
pp
pp
pp

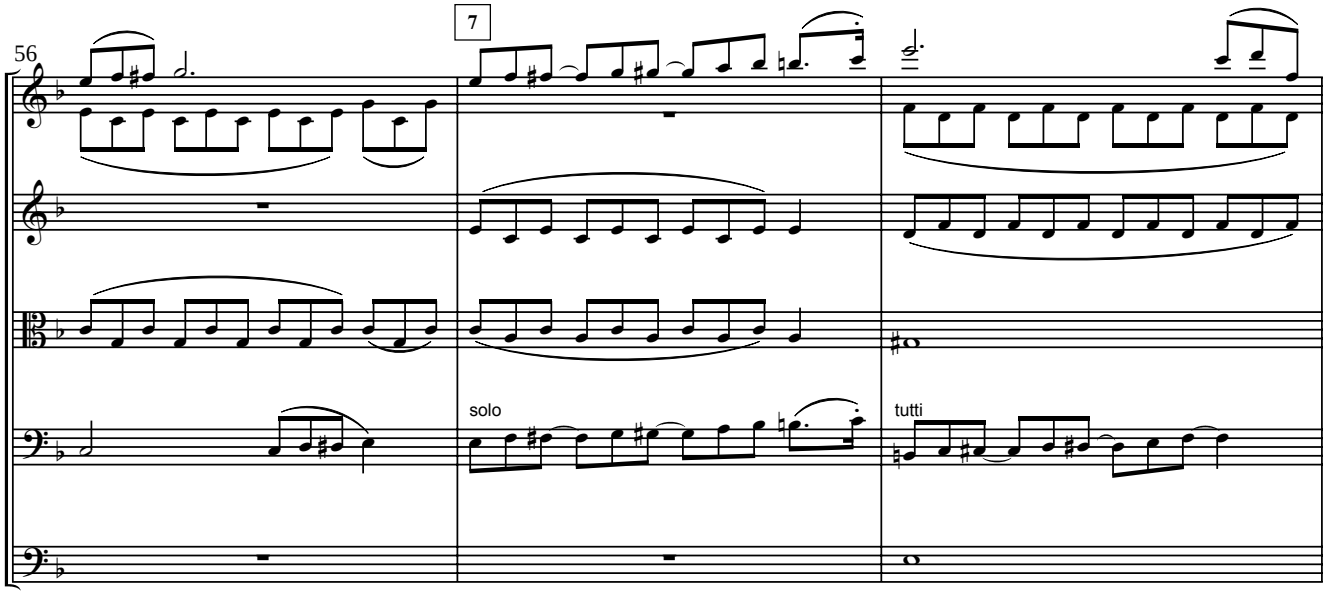
7
56
solo
tutti

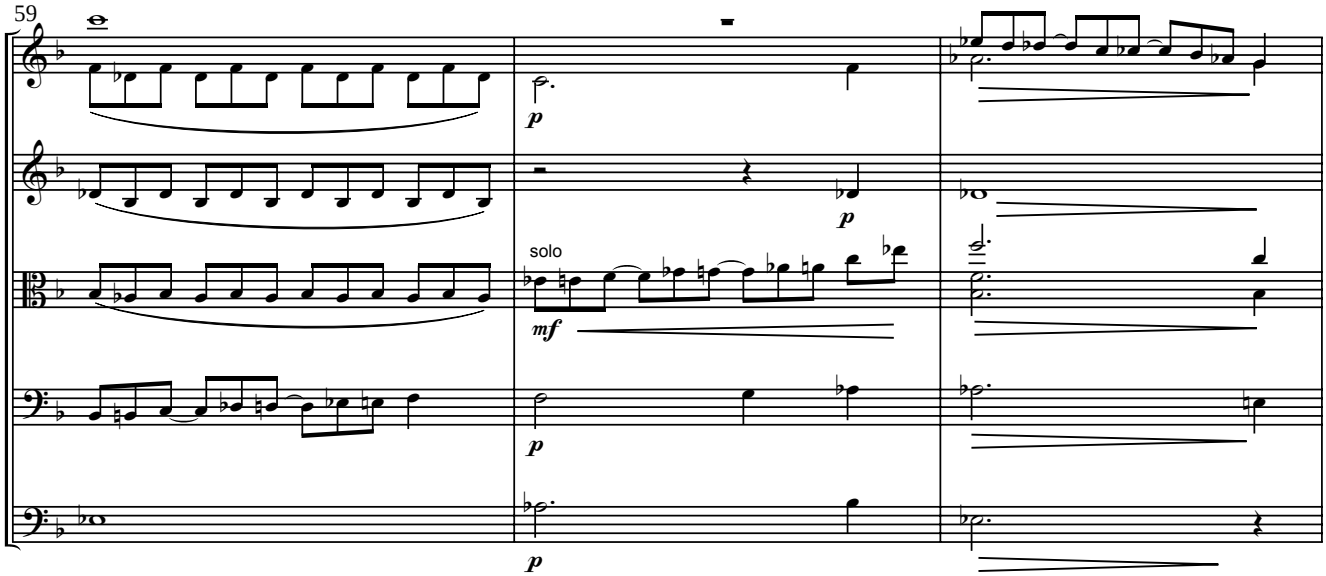
59
solo
mf
p

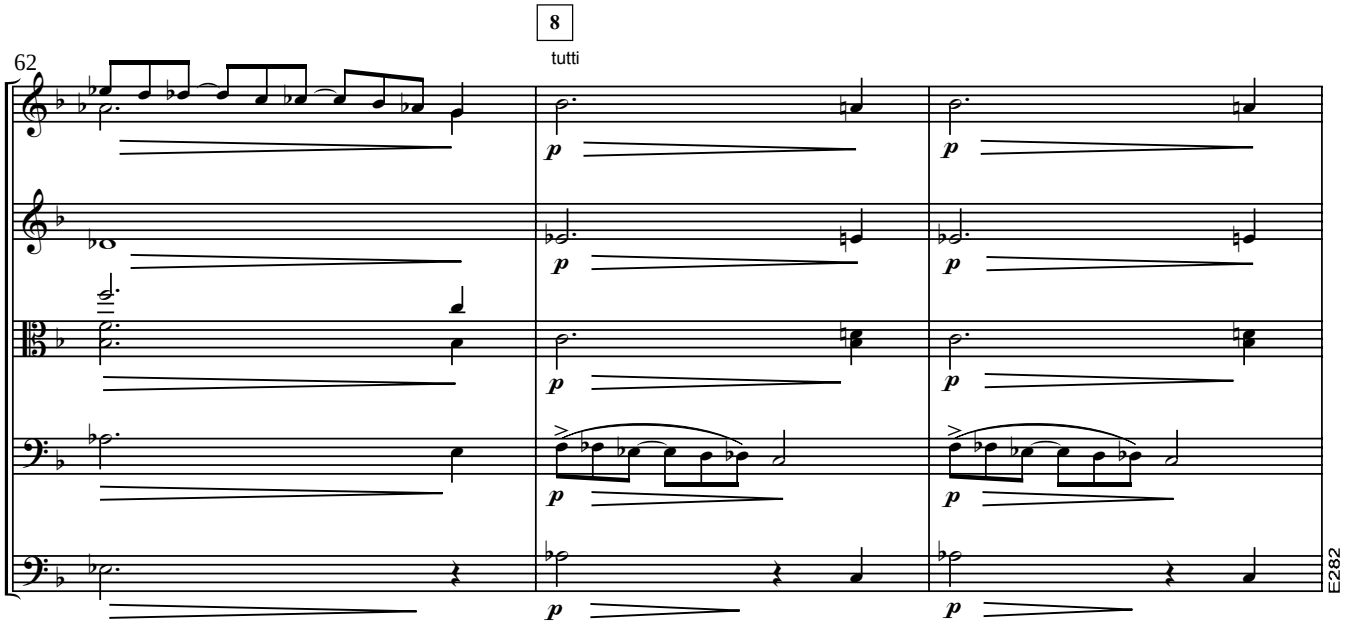
8
62
tutti
p
E282

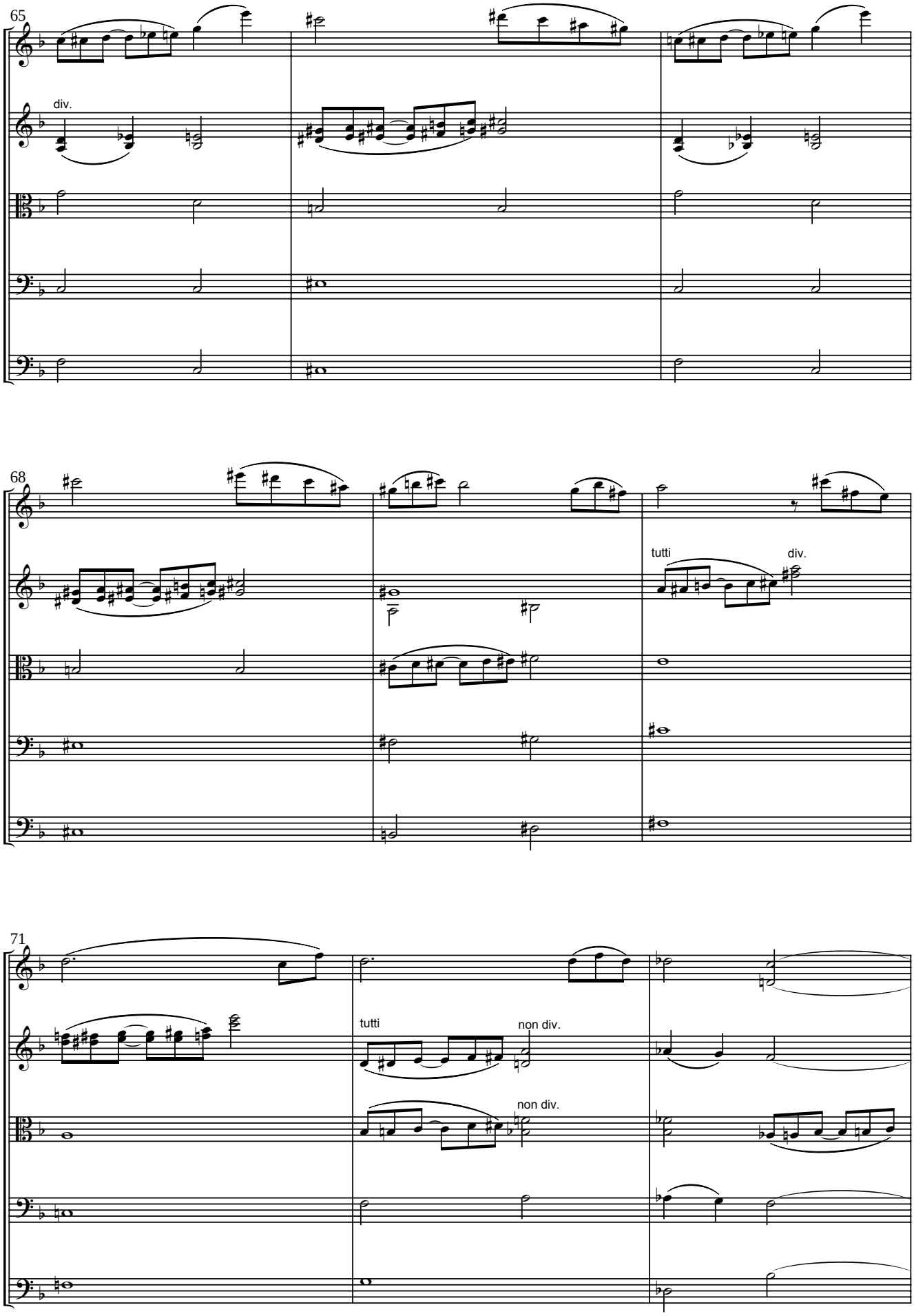
65
div.
68
tutti
div.
71
tutti
non div.
non div.

Andante

74

div.

pp

div.

pp

pp

mf

solo

tutti

pp

pizz.

pp

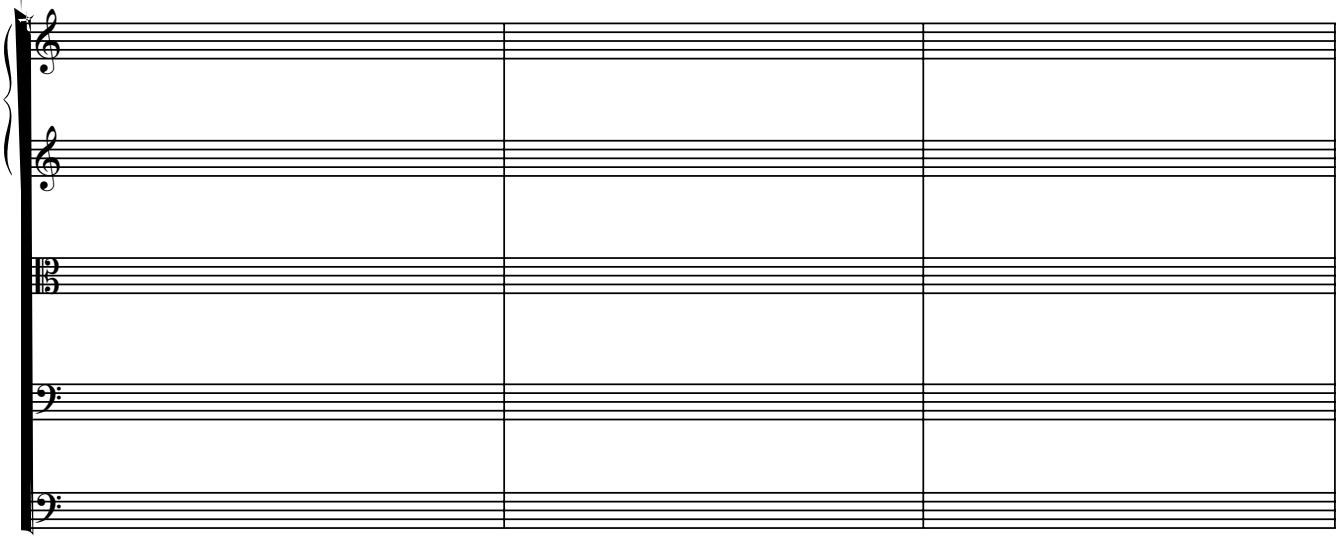

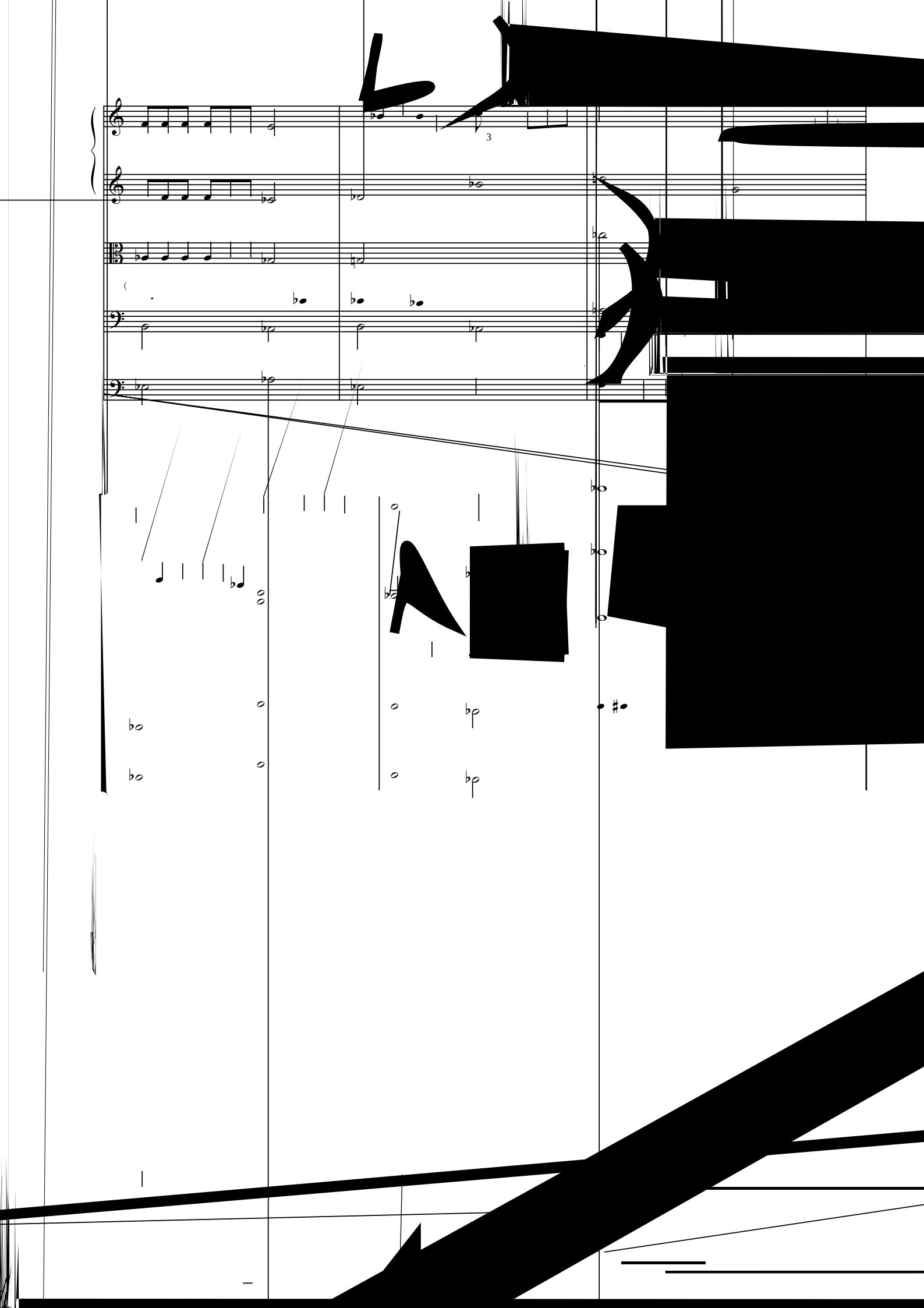

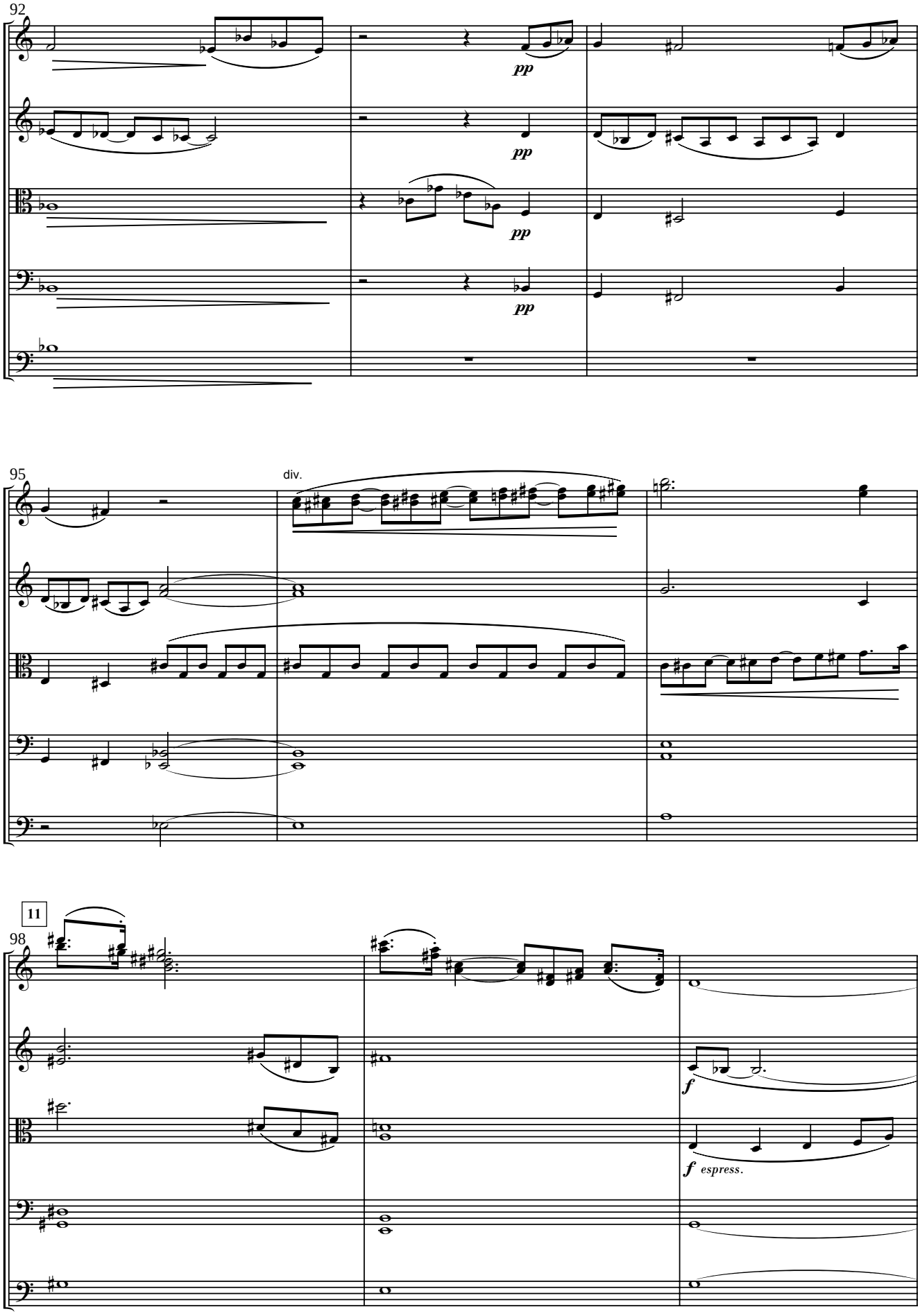
92
pp
pp
pp
pp
95
div.
11
98
f
f espress.

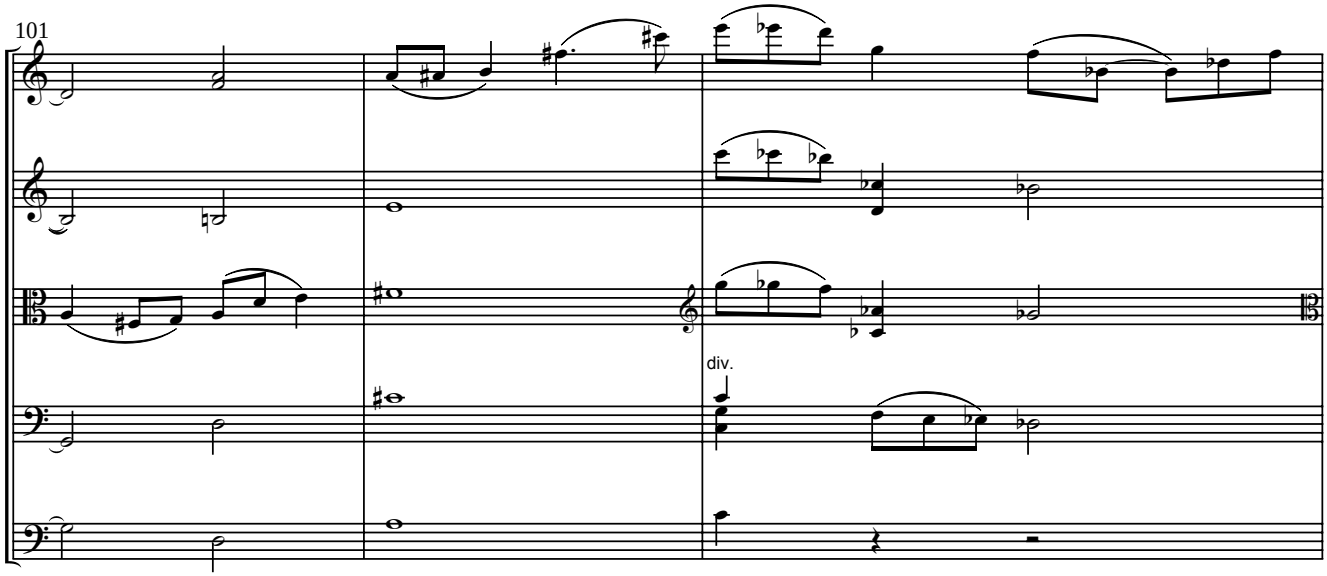
101
div.

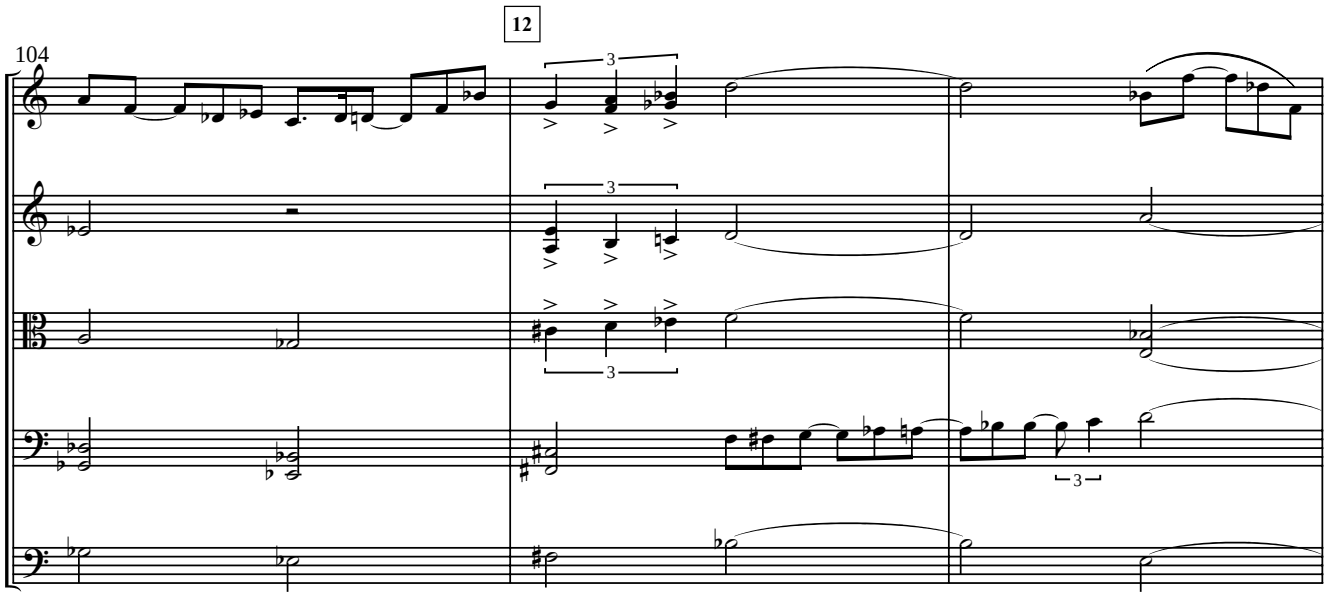
12
104

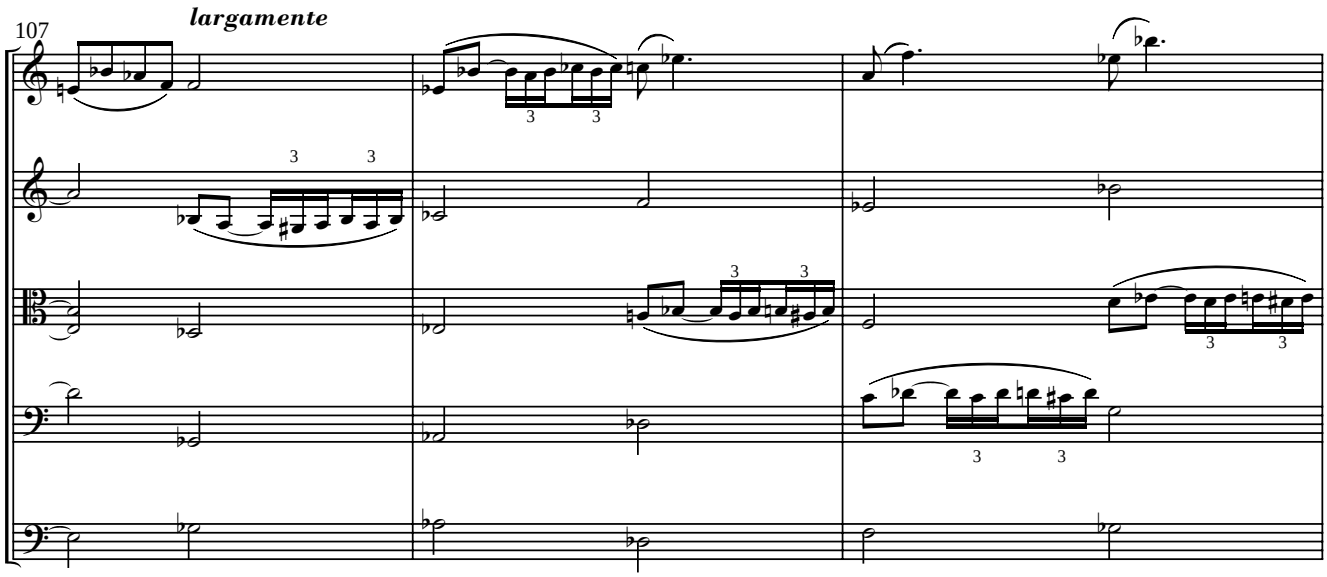
largamente
107

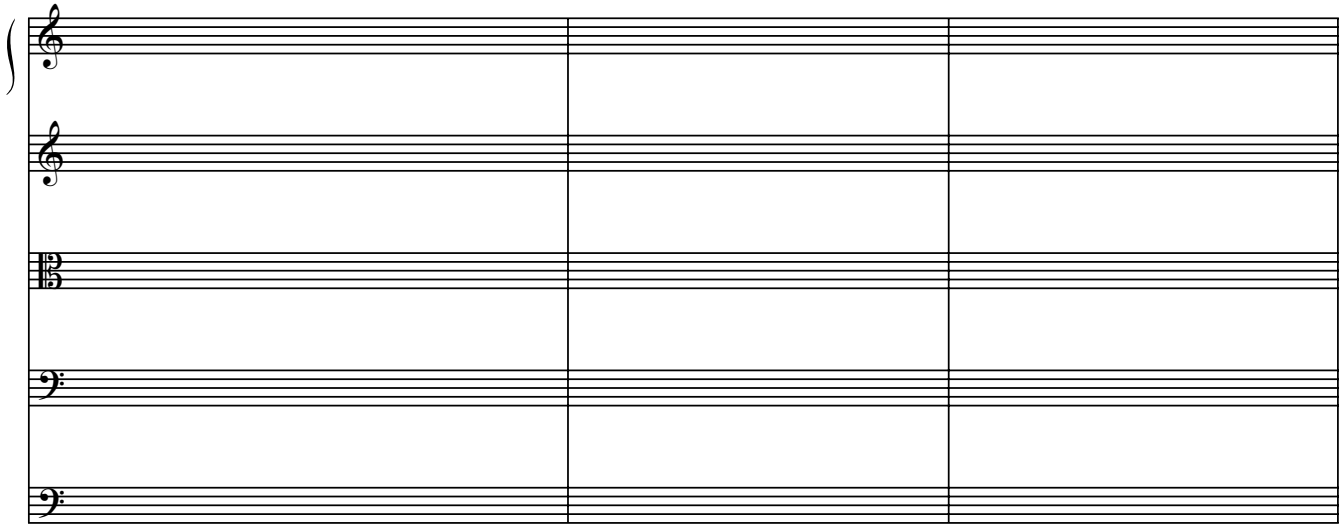

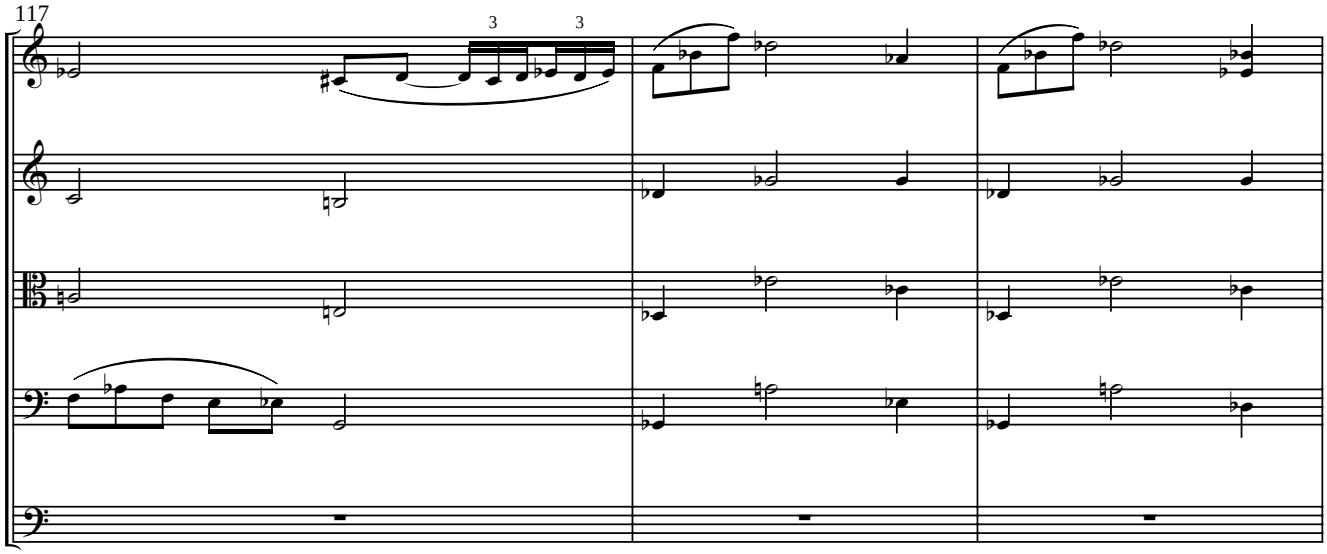
117

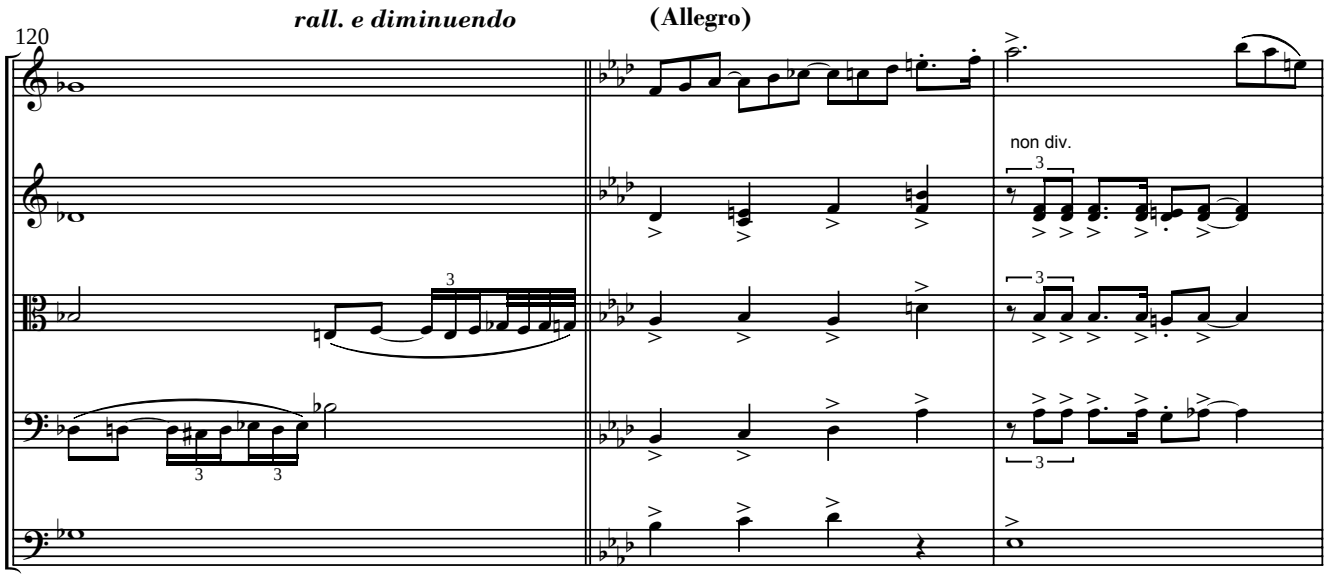
rall. e diminuendo
(Allegro)
120
non div.

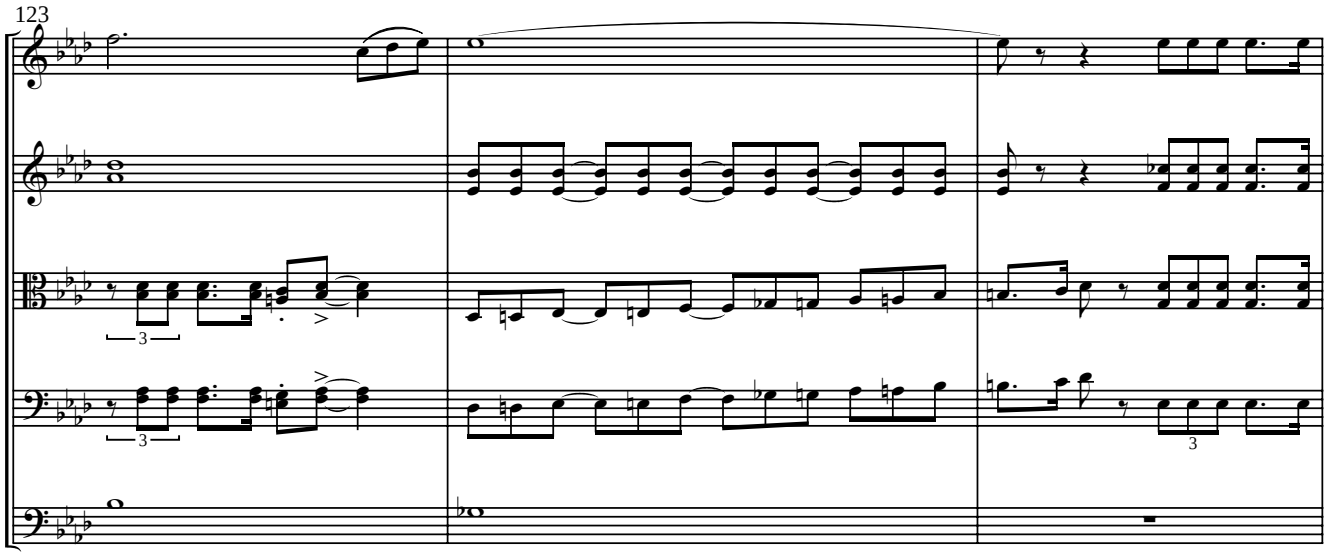
123

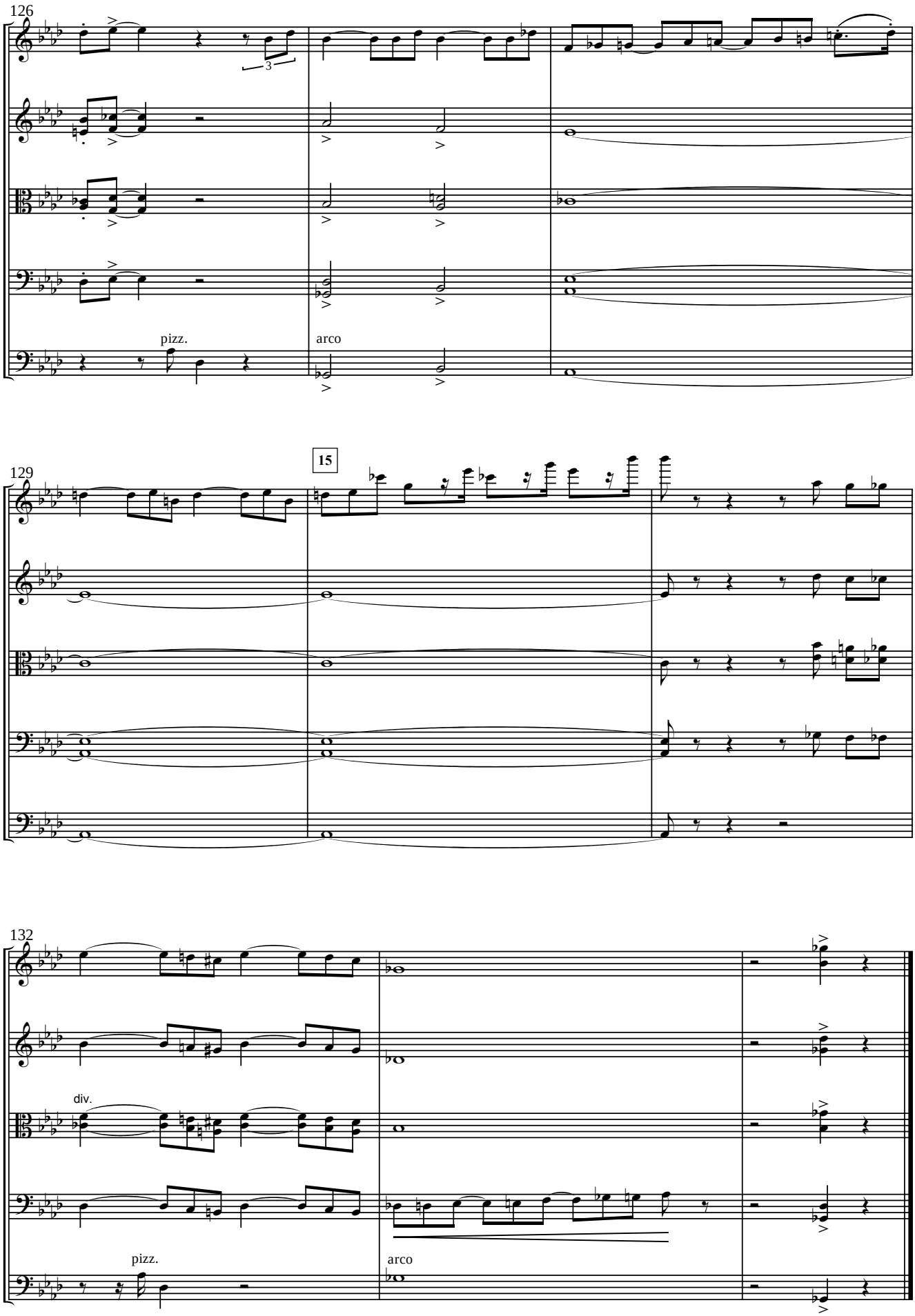
126
3
pizz.
arco
15
129
132
div.
pizz.
arco
E282

II. BERCEUSE

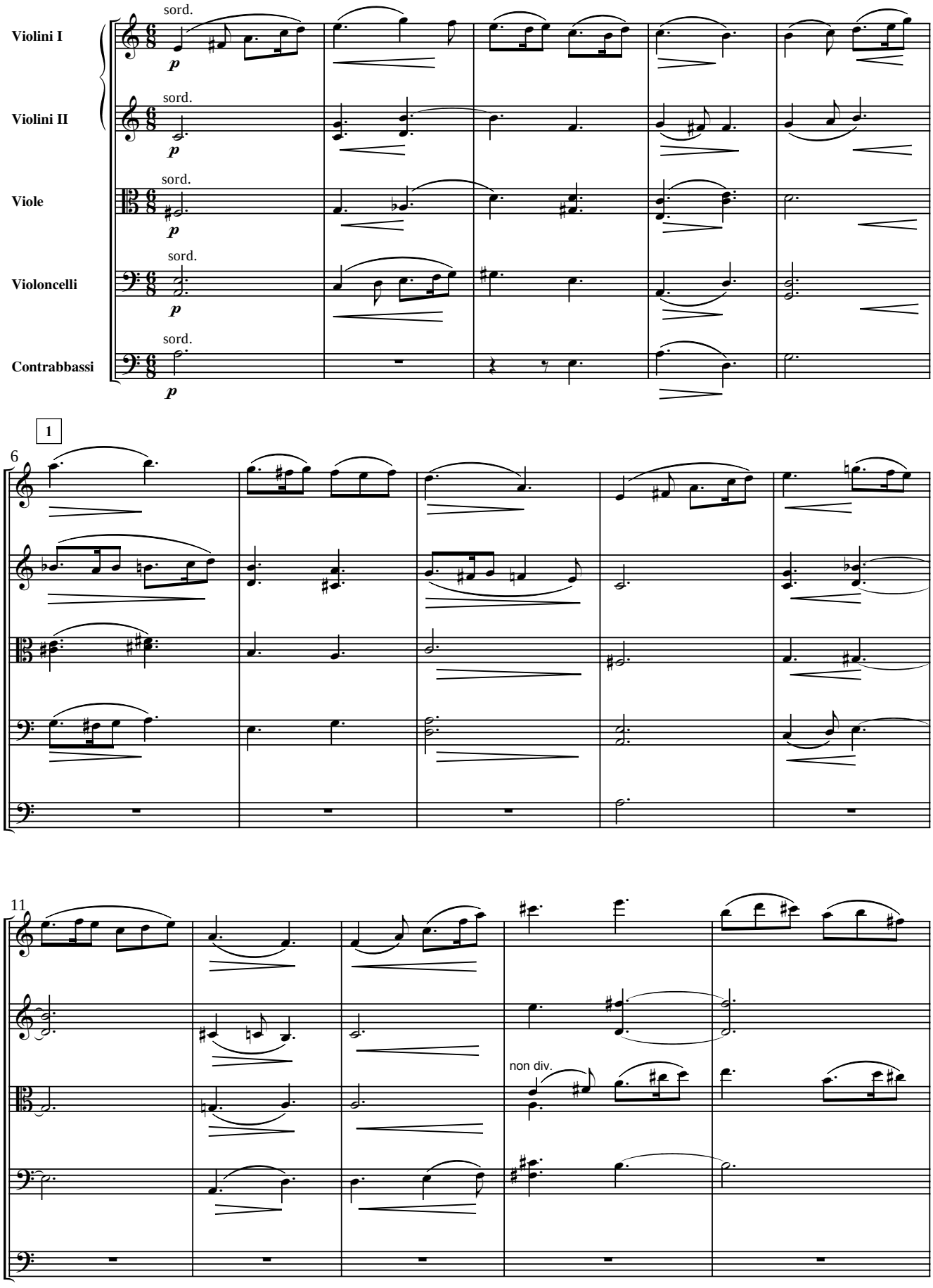
Violini I
Violini II
Viole
Violoncelli
Contrabbassi
sord.
p
1
6
11
non div.